

Foaia Diecezană

Organul oficial al eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

<p>Prețul abonamentului:</p> <p>Parohiile cl. I. pe un an 500 Lei Parohiile cl. II. și particulari . . . 400 Lei Parohiile cl. III. și subclasă 300 Lei</p>	<p>APARE DUMINECA</p> <p>MANUSCRISELE SE VOR TRIMITE PE ADRESA CONSILIULUI EPARHIAL, SECȚIA CULTURALĂ.</p>	<p>Prețul inserțiunilor</p> <p>DUPĂ TARIFUL STABILIT DE CONSILIUL EPARHIAL.</p>
---	---	---

Cuvântarea

P. S. Sale Episcopului Veniamin la deschiderea Adunării Asociației Clerului „A. Șaguna“.

Preacuc. Păr. Președinte,

Preacuc. și cuc. părinți!

Hristos în mijlocul nostru!

Este pentru mine prima ocazie, când văd preoțimea Eparhiei mele întrunită în număr așa de mare la Adunarea generală a Secției eparhiale a Asociației Clerului „A. Șaguna“ și nu-mi pot ascunde bucuria sufletului meu, că mi s'a dat acest fericit prilej de a fi împreună cu ea. Este îmbucurător faptul, că membrii Secției noastre, cu tot greul zilelor noastre, s'au putut întruni într'un număr așa de mare, spre a-și spune cuvântul asupra problemelor ce interesează astăzi misiunea lor pastorală și pentru a chibzui și a afla mijloacele cele mai potrivite pentru intensificarea activității lor, ca să poată culege cât mai bogate roade în misiunea de crainici ai Împărăției lui Dumnezeu pe pământ.

De aproape 20 de ani am fost membru în Comitetul Central al Asociației „A. Șaguna“ a Clerului ort. rom. din Mitropolia Ardealului — și în tot timpul am stat în slujba intereselor ei cu tot sufletul și m'am interesat de aproape de toate problemele de viață ale ei. De câte ori a fost nevoie, mi-am dat toată contribuția slabelor mele puteri pentru binele preoțimei noastre, căci am fost și voi fi alături de ea, de bucuriile și necazurile ei, și am făcut tot ce am putut pentru a-i veni în ajutor, în scris și prin intervenții personale, pentru apărarea intereselor ei superioare, ca astfel să-și poată îndeplini înalta ei misiune, cu cât mai mult folos pentru binele sufletesc al poporului nostru. Eu consider Asociația Clerului ca o expresie a solidarității în iubire frățească și în muncă apostolică a preoțimei noastre, prin ceea ce ea devine mai tare și mai respectată ca tagmă. Trebuie să ne stră-

duim cu toții, ca această solidaritate în jurul acestei Asociații și a Ierarhiei bisericești, să fie cât mai pronunțată, căci prin această vom constitui o forță morală de care trebuie să țină seamă toată lumea.

Numai strânși uniți, într'o desăvârșită unitate sufletească, ne vom putea impune și vom putea da neamului și Țării toată contribuția ce se așteaptă dela noi pentru salvarea sufletului acestui neam.

Noi, preoțimea Bisericii ortodoxe, în toată vremea am stat în slujba intereselor superioare ale Neamului și ne-am identificat în bine și în rău cu soarta poporului nostru, dar și cu nădejdiile și aspirațiile lui. Biserica noastră a fost o Biserică a poporului, ale cărui destine le-a condus — prin umilii preoți dela sate, în vremurile cele mai grele, — spre împlinirea idealului național și a misiunii de apărător al credinței și civilizației pe care i-a încredințat-o Dumnezeu în aceste părți ale lumii.

Trăim vremuri epocale, de răscruce a istoriei, excepțional de grele, nu numai pentru neamul nostru, ci pentru toate popoarele lumii. Astăzi se făurește soarta popoarelor pentru veacuri înainte, astăzi se dă lupta pentru o nouă ordine în viața popoarelor din Europa, și de aceea poporul nostru nu a putut sta la o parte, când a fost vorba să-și refacă granițele și să-și creeze un viitor pe care-l merită.

Războiul sfânt pe care-l purtăm pentru dreptate și pentru izbânda Sfintei Cruci împotriva păgânismului bolșevic, a cerut și cere încă multe jertfe, pe cei mai buni fii ai neamului, a căror jertfă va sta la temelie Statului de mâne, care va avea să cuprindă în granițele fii etnice pe toți fiii neamului. Cu acest ideal în suflet luptă și mor vitejii eroi ai neamului, de cari suntem mândri și cărora cu toții trebuie să le purtăm vecinică recunoștință. Suntem mândri de ei și pentru că noi, Biserica și slujitorii ei, i-am crescut în frica de Dumnezeu și în iubirea de patrie; noi i-am dat Neamului pregătire spre

a lupta pentru apărarea credinței creștine pângărite și a civilizației lumii, precum și pentru redobândirea sfintelor lui drepturi și pentru realizarea idealului nostru național integral. Să păstrăm o clipă de repaos întru pomenirea lor.*)

O seamă de frați de ai noștri zac și astăzi în robie străină. Să nu-i uităm în rugăciunile noastre, pentru a-i întări în nădejdea izbăvirii lor.

Nu vom putea deci sta impasibili și inactivi, ca niște simpli spectatori, fără să ne înrolăm și noi preoții în frontul sufletesc, care să lupte cu armele Duhului, pentru realizarea acestui crez.

Și pentru ca să putem birui în această luptă, trebuie să ne dăm seama de înalta misiune ce avem de îndeplinit în mijlocul poporului nostru și în special de contribuția ce avem de dat în aceste vremuri de grea cumpănă pentru toate popoarele.

Cuc. Părinți,

Preoția a fost și rămâne cea mai sublimă, dar și cea mai grea misiune de pe pământ.

„Preoția — după cuvintele Sf. Ioan Gură de Aur — se exercitează pe pământ, dar face parte din lucrurile cerești. Nici om, nici înger, nici arhanghel, nici altă putere creiată nu i-a dat acest rang, ci însuși Duhul Sfânt, care a îngăduit sfintelor îmbrăcate în trup să officieze un oficiu îngeresc. Iată de ce preotul trebuie să fie tot atât de curat ca și când ar sălășlui în mijlocul cetelor îngeresci.“

Ne-am pătruns oare mulți dintre noi, atunci când slujim sf. Liturghie, de adâncul înțeles al cuvintelor rugăciunii ce o rostim la heruvic și de obligațiunea ce ne-o cere sfințenia tainei ce o săvârșim și de sacrilegiul ce-l comitem, atunci când nesocotim această cerință? Iată ce rostim noi în acel moment: *„Nimenia din cei legați cu poștele și cu plăcerile trupești nu este vrednic să vie și să se apropie sau să slujească Ție Împărate al mării, că a sluji Ție este lucru mare și înfricoșat, chiar și puterilor cerești.“*

„Deși preoția se săvârșește pe pământ — ne spune același Sfânt Părinte — are însă demnitatea lucrurilor cerești. De aceea preotul trebuie să fie așa de curat, ca și cum ar locui în mijlocul acelor puteri“ (Despre preoție c. 175), căci „ceea ce fac preoții pe pământ, aprobă Dumnezeu sus în Ceruri“ (183). „Sufletul preotului trebuie să lumineze ca o adevărată lumină a soarelui, care strălucește în toată lumea“ (c. 524).

Trebuie deci să ne pătrundem de marea răspundere ce o avem înaintea lui Dumnezeu de câte ori săvârșim Sf. Liturghie, în care ne întâl-

nim cu prezența Mântuitorului Hristos și de ținuta ce trebuie să o avem în iața Stăpânului vieții și a morții. Ne dăm noi seama ce înseamnă să fim chivernisitori ai „*dumnezeestilor, sfintelor, preacuratelor, nemuritoarelor, de viață făcătoarelor și înfricoșatelor ale lui Hristos taine*“? și să avem în grija noastră sarcina mântuirii sufletelor încredințate păstoririi noastre? *„Nu nesocotiți harul care este în voi“* (1 Tim., 4, 14), ca să nu luați osândă dela Tatăl cel ceresc. Și dându-ne noi seama de această aleasă misiune — ne pregătim noi așa cum trebuie pentru îndeplinirea ei? Această misiune este așa de aleasă și de grea, încât ne reclamă în întregime să ne punem toată ființa în slujba ei, cu tot ce avem mai bun în suflet.

Din dragostea pentru misiunea noastră sfântă, să ne încordăm toate puterile pentru a ne putea împlini cum se cuvine datoria de păstori ai sufletelor pe calea mântuirii. Și aceasta nu se va putea face decât prin o disciplinare a voinței, prin o continuă stăruință în meditație și rugăciune, prin cetirea Sf. Scripturi și prin o permanentă slujire lui Hristos Domnul, punându-ne toată viața noastră în slujba apostolatului preotesc, căruia ne-am dedicat. Fără o trăire duhovnicească clipă de clipă și fără o continuă luptă pentru viața spiritului în Duh și Adevăr, nu poți fi preot după rânduiala lui Melhisedec.

Numai având Stăpân al vieții pe Hristos, vom fi tari și vom putea învinge toate greutățile ce ne încearcă și ne vom putea închina toate puterile sufletesti și trupesti misiunii căreia ne-am dedicat. Sub steagul Evangheliei ne cheamă să ne înșurim Mântuitorul și să luptăm pentru El și chiar să murim dacă va trebui, ca să se sălășluiască iarăși Pacea Lui în lume. Lui să ne închinăm toată viața, toată voința, toate gândurile și năzuințele noastre, căci numai prin Iisus Hristos și prin înnoirea vieții în El se poate schimba fața lumii și se poate pune capăt acestui războiu. *„Îndrăznind“* și luptând în numele Evangheliei Lui, veți birui lumea cu toate răutățile și păcatele ei, căci *„toate le putem în Hristos, care ne întărește.“* (Filip 4. 13).

Preotul este *„părintele“* poporenilor, iar ei sunt fiii lui, de aceea trebuie să stea lipit de Duhul lui Hristos, ca să facă din ei buni cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu și ai Patriei noastre. Noi nu putem fi absenți dela împlinirea datoriei de părinți adevărați ai poporului, că trebuie să premergem cu pilda vieții noastre, mai sufletul lor și în bine și în rău, să-l crească în ales în vremurile grele ale zilelor ce le trăim.

*) Prin ridicare, Adunarea dă expresie sentimentelor ei de pietate față de memoria celor dispăruți.

Trebue să frământăm bine aluatul sufletesc al credincioșilor, ca să dospescă spre binele Bisericii și al Neamului. Trebuie să deșteptăm poporul la o viață nouă în Domnul; trebuie să înfigem adânc plugul credinței și al dragostei creștine, pentru a desțeleni ogorul sufletelor spre a putea primi sămânța Evangheliei, — ca să aduca roade bogate. Stămpărați setea religioasă a poporului, folosiți, cu vreme și fără de vreme, orice prilej, pentru a chema pe credincioși la picioarele Mântuitorului.

Trebue să stăm cu toții nedespărțiți lângă aspirațiile neamului, încurajând și ținându-i caldă nădejdea în viitorul lui. Trebuie cu toții să ne arătăm dragostea urmată de faptă față de familiile eroilor căzuți pentru Cruce și Neam, precum și față de a celor ce luptă pe front, ajutându-i, ca să le ușurăm traiul vieții. Cu toții trebuie să ne ridicăm la înălțimea jertfei Eroilor și să ne facem vrednici de ea prin viața închinată binelui Patriei.

Pe umerii noștri, ai preoților, zace o grea răspundere, care ne face să ne întetăm puterile, pentru a ne putea îndeplini datoria de refacere și înnoire morală a Țării. Înarmați cu armele Duhului, trebuie să fim permanent mobilizați în slujba Domnului pentru realizarea Împărăției lui Dumnezeu în sufletul oamenilor. Acest front al sufletelor în Ortodoxia noastră, care scăpare s'a făcut nouă din neam în neam, trebuie încheiat întâi între noi și apoi la credincioșii noștri. Căci numai *credința ortodoxă*, vechea lege strămoșească, a fost, este și va rămâne și în viitor singura forță indestructibilă a existenței sufletului românesc, prin care s'au păstrat comorile spirituale ale lui și prin ea vom putea înfrunta toate valurile năpraznice ce se vor mai revârsa asupra Neamului.

Cuc. Părinți,

Cunoscând greaua dar sublima misiune ce o aveți, Vă îndemn cu părintească iubire: deschideți larg porțile bisericilor în toată vremea, propovăduiți cu osârdie Cuvântul Evangheliei tuturor sufletelor, înălțați cât mai des în bisericile voastre — și peste săptămână — rugăciuni cu toată credința, dragostea și căldura, pentru cei ce luptă, pentru cei ce sunt în suferințe și necazuri, pentru că rugăciunile voastre vor întări brațul luptătorilor și vor alina suferința celor obidiți. Nu v'ați întrebat niciodată, care poate fi cauza, că temnițele, ale căror uși sunt **zăvorâte** sunt pline, pe când bisericile, ale căror uși sunt deschise, sunt mai goale?

Fiți pururea prezenți cu rugăciunea, cu sta-

tul și obolul vostru față de cei lipsiți. Cercetați-vă credincioșii la casele lor, mângâiați-i și ajutați-i în necazul lor, legați ranele poporului, turnându-le untdelemnul nădejdei și încrederii în Dumnezeu și în viitorul neamului; păstrați legătura cu ostașii de pe front și vă îngrijiți de nevoile familiilor lor, căci nici când dragostea și milostenia nu a fost mai necesară ca astăzi. Nu lăsați să treacă nici o clipă fără a fi prezenți la datorie, căci noi nu putem fi substituiți prin nimeni în slujba noastră de a plini voia lui Dumnezeu între oameni. Acum este momentul, ca fiecare din voi să se trezească din letargia sufletească în care ar fi căzut, și luând puteri noi prin meditație și rugăciune să ia hotărîrea fermă de a scutura nepăsarea din trecut și să-și intensifice zelul și dragostea misiunii, pe care o așteaptă Biserica, Țara și neamul. Această vreme, percută fără folos, n'o mai putem recăștiga nici odată. Vai va fi de cel ce va dezerta dela această datorie sa.

Cu ocazia vizitațiunilor canonice inopinate ce le-am făcut în Eparhie — spre a cunoaște la fața locului împrejurările între cari trebuie să trăiască și să-și desvolte activitatea preoțimea noastră —, cu bucurie trebuie să constat, că majoritatea preoților își îndeplinesc datoria mulțumitor. În tot locul am căutat ca cu dragoste să întetesc pe cei buni la o și mai zeloasă activitate, iar pe cei mai lăsători să-i trezesc la conștiința îndatoririlor ce le au și să-i ajut să poată începe o nouă viață preoțească. Am căutat să trezesc în ei simțul de răspundere ce-l au pentru sufletul credincioșilor înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor, arătându-le, că toți preoții trebuie să fie colaboratorii Episcopului și ai Consiliului eparhial, întru intensificarea vieții religioase a poporului spre ținta finală care este mântuirea sufletelor.

Mai ales în vremurile de războiu de astăzi, trebuie de pe acum să ne pregătim credincioși, ca sfârșitul războiului să nu ne afle nepregătiți și inima tuturor să bată unison pentru binele și voia lui Dumnezeu, care va decide soarta războaielor și a popoarelor, iar nu armele. Dela felul cum vom ști noi preoții să ne împlinim datoria depinde în mare măsură soarta și viitorul neamului nostru.

De aceea nu vom pregeta a înălța rugăciuni către Dumnezeu pentru Țară, Tron și Conducător și nu vom perde nădejdea că Dumnezeu va ajuta dreptății noastre, pentru a ne vedea iarăși toți trații de-o lege și de-un sânge sub sceptrul tânărului și iubitului nostru Rege Mihai I și sub conducerea înțeleaptă a Mareșalului desrobitor Ion Antonescu.

Mulțumesc P. Cuc. Păr. Președinte și Cuc. Voastre pentru sentimentele exprimate și devotamentul arătat și Vă asigur de aceeaș dragoste părintească, pe care V-o port în suflet dela înscăunarea mea.

Pentru mărturisirea hotărârii nestrămutate de a sluji lui Hristos și Neamului ne-am întrunit în adunarea de astăzi și pentru realizarea acestei hotărâri, implor darurile cele bogate ale lui Dumnezeu și Vă împărtășesc arhierestiile mele binecuvântări.

DIN CALEA ARHIEREULUI.

Toamnă — vreme mai miloasă.
Dela bunul Dumnezeu,
Mult popor așteaptă 'n stradă
Pe doritul Arhieru.

Ca Iisus odinioară
În Ierusalim intrând
Casa Domnului îl vede
Sfânt la chip: smerit și blând.

Ard luminile de ceară
Înainte la Altar

Și Vecernia se 'ncepe
Cu dumnezeescul dar.

Din ectenii se înalță
Și cântarea — rugător
Și cu fumul de tămâie
Către Tatăl tuturor.

Iar Stăpânul mai citește
Cu genunchii umiliți

Potrivita rugăciune

Pentru toți cei năcăjiți.

La „Nădejdea mea e Tatăl“
El, cu duh întăritor,
Varsă 'n inimi „apa vie“
Din bogatul său izvor.

Turma soarbe cu nesațiu

Graiul dulce — luminat,

Până iată, că afară

Binișor — s'a înserat.

Doamne-ajută-i osteneala
Sfântă a cuvântului,
Cum așteaptă și plugarul
Roadele — pământului.

Binecuvântează-i calea

Pentru flecare sat,

Să 'nnoască firea noastră

Cea căzută în păcat.

Să urmăim cu toți în fapte
Calea Evangheliei,
Luminată de iubire
La mărirea Patriei.

Adunarea Generală a Asociației Clerului „A. Șaguna“, secția Caransebeș.

Intrunirea de Joi a preoților încadrați în Asociația Andrei Șaguna, secția noastră eparhială, a avut darul să se transforme într'o impunătoare manifestație religioasă și culturală.

După cuvintele de bineventare ale Primarului, cu adevărat distinsa tagmă a preoților a înscris un nou și frumos moment cultural în istoria acestui oraș.

Adunarea a fost inaugurată cu sf. Liturghie, oficiată de soborul preoților Isaia Suru, Mihuți Jigorea și Alexandru Nicolici, cu diaconii Teodor Roșca și Ilie Câmpianu. Prea Sfințitul a asistat la sf. Liturghie dela Catedrală. Păr. Isaia Suru a predicat despre caracterul etern al evangheliei lui Hristos și despre munca zeloasă a preoților, despre vrednicia lor, adesea modestă și anonimă, dar mai totdeauna jertfelnică și ziditoare. S'a săvârșit apoi rugăciunea Chemării Duhului sfânt.

În sala festivă a Primăriei, în prezența P. S. Episcop Veniamin s'a făcut deschiderea adunării, desfășurându-se tot programul.

Păr. ic. stfor. R. G. Ancușa, președintele secției a deschis cuvântarea, motivând neconvocarea timp de 5 ani a adunării cu împrejurările neprielnice prin cari am străbătut. Cu toate acestea asociația a activat cu rezultate demne de subliniat. Face apel ca preoții să-și intensifice puterile și să-și reaprindă râvna pastorală, să activeze solidar și apărând interesele Bisericii, căci are o răspundere grea și e bine să fie pregătită tot timpul.

Prea Sfințitul Părinte Episcop Veniamin prin cuvântarea ce o publicăm în fruntea foii a stăruit pentru strângerea rândurilor între preoți în vederea împlinirii mai ușoară a marilor îndatoriri pastorale și pentru apărarea prestigiului tagmei și a înțietății sfintei noastre Biserici ortodoxe.

Mulțumind pentru sfaturile și îndemnurile date de P. S. Sa, păr. președinte dă cuvântul d-lui Primar al Orașului Dr. I. Rădulescu. Acesta salută în numele orașului întrunirea preoților, căci ei respectiv Biserica a creiat acestui oraș un nimb cultural nepieritor.

S'au expediat apoi telegrame omagiale: M. S. Regelui Mihai I. Mareșalului Conducător, I. P. S. Patriarh, I. P. S. Arhiepiscop și Mitropolit Nicolae, Dlui Ministru I. Petrovici, Dlui Secretar General Aurel Popa și Păr. Dr. Gh. Ciuhandu, președintele Asociației,

Păr. profesor Dr. Petru Rezuș a cetit o conferință cu titlul Petru Movilă și Sinodul dela Iași, utilizând cele mai noi isvoare și cercetări și espunând într'o limbă atrăgătoare vrednicia ortodoxă și românească a marelui mitropolit. Fapta lui, a Domnului moldovean Vasile Lupu, sunt caracteristice pentru poporul român, de-alungul sbuciumatei sale istorii.

Păr. Dr. Marcu Bănescu din Anina cu conferința „Pastorație în timp de războiu“ a creiat o atmosferă de rugăciune. Incadrând pe preot în frumseța adevăratei lui chemări, l-a prezentat ca pe un părinte atent și grijuliu la mântuirea sufletească a atâtor desnădăjduiți pe cari îi aruncă răsboiul la ușa sufletului său. Limba aleasă și intonația potrivită și cu bogăția imaginilor și a expresiilor, au cucerit asistența, făcând-o mai bună și mai apropiată de frumsețea idealului apostolic.

Păr. Ancușa a mulțumit celor doi preoți conferențieri pentru contribuția lor la reușita deplină a întrunirii. Prea Sfințitul Episcop de asemenea a lăudat meritul lor, insistând ca și păr. Bănescu asupra pastorației individuale.

S'au cetit apoi rapoartele, primindu-se în întregime. S'au făcut unele întregiri în comitet, iar la urmă s'a cetit și adoptat următoarea:

M O Ţ I U N E

Preoțimea ortodoxă română din Eparhia Caransebeșului, întrunită în ziua de 26 Noembrie 1942 în Adunare Generală a secției Asociației Clerului „Andrei Șaguna“, pătrunsă de cele mai curate sentimente de dragoste și devotament pentru Rege și Neam.

1. Iși îndreaptă mai întâi privirile sale spre Prea luminatul Tron al M. S. Regelui Mihai I, simbolul unității noastre naționale, și-L asigură de neclintitul său devotament și roagă pe Dumnezeu să-I dăruiască domnie glorioasă asupra Românilor de pretutindeni.

2. Insoțește cu rugăciunile sale pe osârduitorul Conducător al Statului Mareșalul desrobitor Ion Antonescu în munca ce o depune pentru reîntregirea și prosperarea neamului și-l asigură că este gata la orice jertfă pentru triumful cauzei românești.

3. Incadrându-se în orânduirea și disciplina canonică, asigură de tot devotamentul și dragostea sa firească pe Inalt Prea Sfințitul Patriarh Nicodim președintele Sf. Sinod, pe I. P. S. Arhiepiscopul și Mitropolitul nostru Nicolae, precum și pe P. S. S. Episcopul nostru Veniamin, și roagă pe PP. SS. LL. și pe toți PP. Sfinții Erarhi ai Mitropoliei noastre, ca să fie vajnici apărători ai drepturilor autonome ale

Bisericii noastre, ai spiritului Șagunian, care sunt la baza legii și Statutului de organizare, care a dat atât de prețioase roade în viața creștinească și românească a Bisericii noastre de dincoace de Carpați.

4. Considerând că școlile pentru pregătirea clerului trebuie să fie sub nemijlocita conducere și supraveghere a Chiriarhului și având în vedere rezultatele bune pe care le-au dat școlile teologice din Mitropolia noastră, cere menținerea actualelor Academii Teologice, a căror situație juridică să se încadreze în Legea Învățământului superior. Și aceasta cu atât mai vârtos, căci Caransebeșul, cu trecutul său istoric, cultural și bisericesc, este îndreptățit să revendice dreptul de a-și avea propria școală teologică care a fost podoaba lui în zilele de bejenie și care va trebui să rămână și pe viitor.

5. Deasemenea cere ca școala normală de învățători Ioan Popasu din Caransebeș să fie decretată de școala confesională sub conducerea Eparhiei, cum s'a aprobat aceasta pentru alte eparhii din Mitropolia noastră.

6. Deoarece disciplinarea clerului nu se poate face decât în conformitate cu dispozițiunile canonice, cere ca disciplinarea clerului să se facă potrivit cu orânduiriile canonice de către Biserică prin organele ei.

7. Pentru a nu călca porunca Domnului și a nu jigni sentimentul religios al obștei credincioase, să se respecte cu toată tristețea și sfințenia repausul Duminecal.

8. Având în vedere însemnătatea educației religioase mai ales în vremurile de adânci prefaceri sociale de astăzi, învățământului religios să-i-se dea atențiunea cuvenită în școlile de toate gradele, deci și în școlile practice profesionale, pentru ca astfel Biserica să-și poată îndeplini misiunea ei.

9. Sectele religioase dovedindu-se a fi nu numai o cangrenă a Bisericii, ci și un pericol al unității noastre naționale, să fie desființate prin legi categorice.

10. Cere desființarea impozitului de epitrahil, așa zis profesional, fiind profund jignitor prestigiului Clerului.

11. Cere incuviințarea gradației a V, în-tocmai ca și membrilor corpului didactic, cu care a fost asimilat, iar preoților sânguincioși, după 25 ani de vechime, la propunerea chiriarhului, să li-se acorde și gradația a VI de merit.

Primindu-se moțiunea, președintele declară Adunarea generală închisă. Prea Sfințitul binecuvintează asistența, iar după cântarea troparului „Bine ești cuvântat“, lucrările iau sfârșit.

VIZITAȚIUNILE CANONICE ALE PREA SFINȚIEI SALE EPISCOPULUI VENIAMIN

LA DOMAȘNEA, CORNEA, ORȘOVA ȘI JUPALNIC.

I

Neobosit și-a îndreptat din nou pașii Săi Prea Sfințitul nostru Stăpân, pe drumul simțămintelor și cugetelor curate, și acum în miez de iarnă, cu gândul mereu de a prisosi din sufletul Său, din darul Său spre plinirea cuvintelor Domnului nostru Iisus Hristos: „*Eu sunt calea, adevărul și viața; nimeni nu vine la Tatăl, fără numai prin mine*“ (Ioan 14, 6).

Zori nouă, nădejdi și speranțe noi a revărsat din al său dar nesecat Prea Sfinția Sa, prin satele pe unde a trecut, asupra tuturor: asupra celor bogați ca și asupra celor săraci; asupra celor buni ca și asupra celor răi. Și desigur în fie care sat, la despărțirea Prea Sfințitului Stăpân de fiii săi sufletești, gânduri proaspete, gânduri neobișnuite până acum, au început să frământă sufletele credincioșilor Săi. Gânduri luminoase au început a netezi cărările vieții lor spre alte orizonturi, spre alte idealuri, mult deosebite celor de până acum.

Prin satele pe unde neobositul nostru Stăpân, a trecut în zilele de Sâmbătă și Duminică, în 21 și 22 Noemvrie a. c., a binecuvântat roadele muncii fiilor Săi sufletești, aduse în folosul lor, pentru mântuirea sufletului lor, sau în folosul obștei, a satului întreg, sau în folosul Țării.

Cine, care i-a auzit glasul, a putut să-și închidă inima, simțămintelor mari și nobile, propovăduite de dânsul?! Cine care i-a auzit porunca „*ceace este hrana pentru trup, aceia este rugăciunea pentru suflet*“, a mai continuat să-și înceapă lucrul său dimineața fără a implora ajutorul Celui de sus sau să-și încheie seara munca sau rodul ostenelelor sale fără a aduce mulțumită lui Dumnezeu?

Vizitațiile canonice ce le-a făcut Prea Sfințitul, credincioșilor din sudul eparhiei păstorită de Prea Sfinția Sa, au fost minunate primeniri sufletești ale credincioșilor din acest colț de țară și mai ales prilej de întărire a nădejdelor în aceste vremuri atât de încercate, revărsându-le în sufletele lor, bogată liniște și în același timp nețărnută încredere în destinul neamului din care facem parte.

Preoților le-a dat statul și îndemnul părintesc, cu mai multă râvnă, cu mai multă dragoste să eșiți la lucru, în ogorul vostru dat spre deștelenire, la lucrarea voastră; din zori și până în noapte, Domnul nostru Iisus Hristos,

să vă fie steaua care să vă lumineze, să vă călăuzească pașii și să vă mângăie în munca voastră grea, în deosebi în aceste zile de grea încercare. El să vă fie scut, călăuză și sprijinitor pe cărările ce așteptați să fie bătătorite de voi; căci unul care își va pune nădejdea în El, nu va cădea învins sub povara acestor greutăți ale zilelor noastre“.

Și câte alte îndemnuri și sfaturi părintești n'au putut culege din gura Stăpânului lor, prea îngrijat de talanții dați Lui spre chivernisire?!

N'a întrelăsat să animeze sufletele credincioșilor spre căutarea rosturilor mai înalte în viața aceasta pământească, potrivit cu firea lor nemuritoare. N'a uitat să amintească în fiecare sat pe unde a trecut Prea Sfinția Sa în aceste două zile, că de nimic nu are neamul nostru mai mare nevoie, de astă dată, ca de creștini tari în credință, neșovăelnici în împlinirea datorințelor ce le 'ncumbă în aceste vremuri, cu nădejdea inimii legată de cer și cu fapte vrednice, semănate în ogorul neamului, de dreptate care întărește temeliiile statului și de frăție românească, care ne încheagă pe toți de sus până jos, într'un gând mântuitor și ne face gata să aducem orice jertfă pentru binele neamului, pentru binele Țării. Pe toți îi îndemnă Prea Sfinția Sa să stea acum mai mult ca oricând strânși uniți în jurul altarelor sfintelor noastre biserici strămoșești, cari scăpare ne-au fost nouă din neam în neam, să stăm strânși uniți în jurul Tronului și să ne dedicăm munca noastră desinteresată și sfântă pentru binele și prosperarea Țării și a Bisericii străbune.

Vizitațiunea canonică din Domașnea.

În dimineața zilei de Sâmbătă, 21 Noem. a. c. Prea Sfinția Sa Părintele Episcop Veniamin, însoțit fiind de C. Sa părintele secretar eparhial Petru Toma și de C. Sa păr. proto-diacon Teodor Roșca descinde în frunțașă comună Domașnea.

La ușa bisericii, Prea Sfinția Sa este întâmpinat de protopopul tractual P. C. Sa Iosif Câmpian și de parohii locului, Simion Răsvan și pr. Ilie Adamescu, și de preotul Ilie Îmbrescu din Mehadica, toți fiind îmbrăcați în odăjdii, împreună cu poporul credincios și copiii de școală.

Preotul Simion Răsvan, în numele credincioșilor, exprimă P. Sfinției Sale bucuria neșpusă de mare ce o simt, având pe Prea Sfințitul lor Stăpân în mijlocul lor.

După ce Prea Sfinția Sa sărută sf. Cruce și Evanghelia, mulțumește pentru cuvintele de

bun sosit adresate și arată în câteva cuvinte, că a venit la ei să le cunoască mai de aproape păsurile, necazurile, ca astfel împreună să ne întărim în Domnul și Dumnezeuul nostru Iisus Hristos și ca împreună să înghenunchiem și să ne rugăm Lui.

Un băețăș de școală prezintă Prea Sfinției Sale, un buchet de flori, iar după aceea intrând în biserică se celebrează sf. liturgie în sobor, pontificând Prea Sfinția Sa.

P. T.

Ș T I R I

Hirotonire. În cadrul sfinte Liturghii oficiată cu ocazia vizitei canonice în Orșova, a fost hirotonit întru diacon candidatul *Cornel Olariu*.

Convocarea Sfântului Sinod. Pe ziua de Miercuri 2 Decembrie a. c. a fost convocat la București Sfântul Sinod al Bisericii noastre.

Ziua mare a Românilor. Marți în 1 Decembrie se împlinesc 24 ani de când la Alba-Iulia Români de pe întreg întinsul Ardealului, Bănatului, Crișanei și al Maramureșului într'un gând au cerut unirea pe vecie a provinciilor românești cu Patria-mamă. Comemorăm astăzi istorica zi. Providența divină, care ne-a dat pe 1 Decembrie 1918, ne va dăru și ziua deplinei noastrei bucurii, căci totdeauna ne-a purtat grijă și ne poartă. Așa să L rugăm pe Dumnezeu!

Conferința protopopilor. Profitând de Adunarea asociației „Andrei Șaguna” a Clerului, secția Caransebeș, Prea Sfințitul Părinte Episcop Veniamin a convocat pe consilierii referenți, secretar și pe protopopi pe ziua de Miercuri, 25 Noembrie a. c., în conferință la reședință. Cu acest prilej, P. S. Sa, punând în cumpănă constatările făcute cu ocazia vizitelor canonice, a făcut un sumar bilanț al celor realizate, atât pe teren duhovnicesc, cât și pe cel administrativ. „Ce am constatat, ce s'a realizat și ce mai putem face?” În general, constatările făcute la fața locului, au fost mulțumitoare: preoții se străduiesc, își întefesc forțele la lucrul misionar și pastoral, dar împrejurările stau adesea deacurmezișul celor mai bune intenții. Totuși, atâtea fapte se mai petrec la sate cari slăbesc credința. Trebuie dar să se vină în ajutor preoților, pentru ca ei să activeze cu rezultate mulțumitoare. Să li se dea îndrumări, cu bunăvoință, cu dragoste și înțelegere, toate făcându-se în vederea unui ideal înalt, evagelic, urmărit de noi toți.

Ca organe de control și îndrumare, protopopii au să-și îndeplinească oficiul lor conștiincios. Să învețe deaproape pe preoți în toate, în deosebi asupra intensificării zelului pastoral al preoțimei, în vremurile grele de astăzi, pentru a aduce pe credincioși la picioarele Mântuitorului, apoi în purtarea oficiului, a arhivei etc. Au să îndrume și consiliul parohial la colaborare efectivă cu preotul. Deosebită grijă să se pună pe curățenia bisericii, a sf. altar și a vaselor și obiectelor de acolo.

Deasupra tuturor, să fie cu luare aminte asupra

catehizației, care este una din cele mai de căpetenie datorii a preotului. Aci preoții intră în contact serios și hotărîtor cu viitorii lor parohieni, pe care așa îi va avea, precum îi va crește.

Să fie cu atenție la cultivarea preoților, care se cere în nota vremii, spre a face față atâtor cerințe. Cu ocazia cercurilor pastorale, să pregătească diferite conferințe și dări de seamă. Împrejurările de viață cer preotului eforturi și străduințe pe toate laturile vieții; el nu poate sta nepăsător la mersul galopant al atâtor fapte și idei din jurul său.

Preotul trebuie să premeargă cu vorba și cu fapta întru a lega ranele poporului, a se interesa de familiile eroilor și ale celor mobilizați, de săracii și nevoiașii din parohie, venindu-le într'ajutor cu obolul propriu și cu al altor oameni milostivi.

Prea Sfințitul a recomandat cu multă stăruință înțelegerea *pastorației individuale*, de mare însemnătate în vreme de războiu. Apoi vecerniile urmate de lecturi biblice, conferințe, rugăciuni etc.

Hotărît, împrejurările covârșitor de grele, apasă cu răspundere îndoită asupra oamenilor și cu deosebire asupra conștiinței preoților; cu zel îndoit însă, ei trebuie să răzbească noianul piedicilor și să-și facă lucrul deplin...

S'au mai dat apoi unele instrucțiuni de ordin pastoral și general administrativ, după care conferința a luat sfârșit.

Cercuri religioase. Duminecă în 15 Noembrie s'au întâlnit preoții cercului respectiv în *Nicolinț*, onorându-i cu prezența protopopul tractual, pâr. *Ioan Oravițan*.

S'a oficiat Vecernia în soborul preoților I. Oravițan, B. Belcea-Ciuchici, Dr. I. Crețiu-Macoviște, Gh. Simu-Petru și S. Novac-Naidăș. Prot. I. Oravițan, în legatură cu Evanghelia zilei, a vorbit despre milostenie, care decurge din dragostea creștină. A urmat un program cultural desfășurat la școală de elevii conduși de dir. școlar N. Stănescu. Preotul Gh. Runcan a rostit cuvântul de deschidere, iar pr. B. Belcea a conferențiat în cadrul programului. Mișcat, bătrânul Cusma Popovici, un bisericăn și om de omenie a mulțumit protopopului și intelectualilor cari ie-au făcut plăcerea să vină ca să-i instruiască și să-i întărească în cele bune. În casa pr. S. Puia s'au întrunit apoi preoții în ședință intimă.

Tot Duminecă, 15 Noembrie, preoții din cercul Satumic s'au întrunit în *Oloșag*. Liturghia s'a oficiat de soborul preoților I. Enuica-Oloșag, Gh. Biberea-Honorici, A. Lazăr-Satumic și Cornel Suru din Herendești. Pâr. Suru a predicat despre modul cum are să trăiască un creștin care vrea să-și mântuiască sufletul. După Vecernie s'a ținut ședință publică în localul școlii. Pr. I. Enuica a îndemnat la statornicie în credință, căci prin credință noi ne-am mântuit și ca neam. Mulțumită înv. P. Halas s'a organizat un program cu declamări și cântări, care a atras mulțime de oameni. S'a remarcat participarea multor tineri atât la serviciul divin cât și la șezătoarea de după amiază.

Duminecă în 22 Noembrie s'a ținut cerc religios în Satumic cu aceiași preoți, de mai sus. S'a săvârșit Liturghie în sobor, participând mult tineret școlar și extrașcolar în frunte cu învățători și insp. de control I. Popa. A predicat pâr. Gh. Biberea despre Sf. Taine, a spovedaniei și a cuminecării în acest post. Laudă zelul participanților la sf. slujbă și îi îndeamnă a fi mulți și la primirea Tainelor amintite în Postul Nașterii.

După Vecernie s'au intrunit în localul școlii împreună cu cercul învățătoresc; au venit aci apoi delegații Consiliului de colaborare județean. Între cântecele și poeziile religioase și patriotice a luat cuvânt pâr. I. Enuica vorbind despre creștinism și dușmanul lui, comunismul. Înv. Sălăjan a laudat plugul de aur al agriculturii și a îndemnat la statornicie în toate. Oaspeții din Logoj au descris teatrele de războiu și vărsarea belșugului de sânge pe frontul de răsărit, evocând crucea unui învățător-erou din Logoj, ce veghiază la căpătâiul lui, undeva pe valea Donului. . .

După întărirea în cugete și simțiri a sentimentului religios și a celui patriotic, ședința s'a terminat cu „Imnul Regal“, cântat de școlari și întreaga asistență.

Cu ocazia Cercului religios dela Ocna de fier, ținut la 15 August — cu participarea pâr. prot. Dr. Nicolae Iorgovan, Petru Vuc-Bocșa-română, administrator al parohiei Vasiova și preotul locului Aurel Simu — s'a organizat și o reușită șezătoare. Din venitul curat Oficiul Parohial din Ocna de fier a trimis suma de Lei 4100 pentru Darul Ostașului și Lei 1000 Astei. Confirmând primirea acestei sume, Consiliul de Patronaj de sub prezidiul Doamnei Maria Mareșal Antonescu sub semnătura Doamnei prezidente aduce „vii mulțumiri obștei acelei Parohii, care prin gestul patriotic și binevoitorul concurs, dovedește sfântă iubire de țară și neam.“

P. S. Episcop Nicolae Colan vizitează parohiile noastre românești din Valea Bârgăului. Aflăm cu multă bucurie că P. S. Episcop Nicolae al Clujului, reconfortat sufletește în vizita ce a făcut-o în Țară, a pornit în vizitațiuni canonice pe Valea Bârgăului. A cercetat parohii, a târnosit biserica din Șimonești și a semănat pretutindeni mângăere și încredere.

Avansare. Pe ziua de 25 Octomvrie a fost avansat, dela gradul de preot de garnizoană la acela de „preot de divizie“, preotul căpitan activ Damaschin Daicoviciu din Logoj. Cunoscând neostenita răvnă a a acestui harnic preot nu numai între zidurile cazarmei și între ostași pe front, ci și în biserică; cunoscând și colaborarea valoroasă din trecut a Sf. Sale la foaia noastră, ne bucurăm sincer de această binemeritată avansare și-i zicem: la mai mare!

DI Dr. Aurel Cosma, avocat în Timișoara, cunoscutul naționalist a fost numit consilier ministerial în Ministerul Propagandei. Calde felicitări.

Parastas pentru Generalul Ioan Al. Dragalina la Câmpina și Moreni. În zona petroliferă s'a oficiat în ziua de 24 Oct., a. c., cu ocaziunea împlinirii a 26 ani dela moartea eroului național Generalul Ioan Al. Dragalina, fiul Graniței bănățene, slujbe de pomenire.

La Câmpina, un sobor de preoți în frunte cu protopopii Maior C. Buracu și N. Georgescu, au săvârșit piosul act, la care au luat parte ofițerii garnizoanei, autoritățile civile și delegații de profesori și elevi. În vederea acestui parastas s'a expus din vreme în vitrina librăriei principale tabloul Generalului Ioan Dragalina încadrat de troițe, flori și candelă aprinsă.

La Moreni, parastasul a fost oficiat de un sobor de preoți în frunte cu pr. Petru Boeriu, confesor concentrat, în prezența corpului ofițeresc și trupă. Cuvântul ocazional a fost rostit de pr. Petru Boeriu.

Conferințele Pâr. Protopop Maior Coriolan Buracu. În cadrul organizației „Muncă și Lumină“ valorosul fiu al Graniței bănățene, Prot. Maior C. Bu-

racu, a fost invitat a ține mai multe conferințe publice Astfel în ziua de 4 Oct. la Câmpina și 11 Oct. la Moreni a conferențiat despre: „Avram Iancu“; la 18 Oct. la Câmpina și 25 Sept. la Moreni despre „Eftimie Murgu“, eroul revoluției bănățene din 1848. Venitul curat al acestor conferințe, de lei 55.752, s'a vărsat de P. C. Sa pentru întreținerea cantinei refugiaților din Ardealul vremelnice cedat, înrolați în armata noastră.

La 1 Noemvrie în Câmpina și 15 Noemvrie la Moreni, Sfinția Sa a vorbit despre generalii grăniceri bărâțeni: T. Doda, M. Groza, I. Dragalina și N. Cena. Venitul conferințelor, în sumă de lei 42.500, s'a trimis la Caransebeș, pentru monumentul generalului Ion Al. Dragalina.

Tot pentru acest frumos scop, P. C. Sa a mai trimis în cursul anului trecut suma de lei 11.160.

Constituirea Societății de lectură „Ioan Popasu“ dela Academia Teologică. Miercuri, 11 Noemvrie c., sub președinția Pâr. prof. Dr. Gh. Cotoșman, s'a constituit Societatea de lectură „Ioan Popasu“: a studenților dela Academia teologică din Caransebeș, pe anul academic 1942 - 43, alegându-se următorul comitet: președinte, Băloni Dimitrie an IV; secretar general, Cârdaș Nicolae II; secretar de ședință, Sârbu Eftimie II; casier, Guliman Emilian III; bibliotecar I, Șdicu Horia III; bibliotecar II, Cocârlă Ioan II; arhivar I, Neda Gheorghe II; arhivar II, Capotescu Ioan II; econom, Ciolacu Petru I; censor, Edl Carol IV; dirijorul corului I, Stoca Ilie IV; dirijorul corului II, Teodorovici Ioan I. Comisia literară: președinte, Pop Gheorghe IV; membri, Novac Martin III, Adam Andrei II, Șușoi Nicolae II și Vasilescu Vasile I.

Au apărut: „Viața Ilustrată“ dela Cluj, numărul de pe Noemvrie, cu un bogat și variat cuprins. „**Învățătorul Bândătean**“ Logoj, numărul pe Sept.-Octomvrie, cu un conținut instructiv cu un conținut instructiv, din care desprindem *galeria Eroilor*.

Aviz. Aducem la cunoștința Cuc. preoți că s'a epuizat „Cartea de rugăciuni“ editată de Episcopia noastră. Nu peste mult va apare o nouă ediție.

Tipărite în ediția 7-a, revăzută și îmbogățită, au apărut și se află spre vânzare la **Librăria Diecezană din Caransebeș:**

COLINDE

cântece de stea, cântece de-ale irozilor și unele cântări la **Nașterea Domnului și la alte sărbători.**

Culese și aranjate de:

Nicolae Velcu
fost învățător în pensie.

Prețul: 10 Lei.